

CESTOVÁNÍ S ČESKÝMI DRÁHAMÍ? ÁŠNIKOVKA PRO OTRLÁKY!

Ášterá, 27. úně 2021

Tak jsem si z Moravy vyjela do Prahy. S partou holek, navítávit kamarádku, jen tak na otočku, oslatit její narozeniny. Ráno tam, večer zpátky. Chtěly jsme se vyhnout D1, takže vlakem. Závěte, která mi vydrhá- až do dchodu. Rozlepju oko, hážám se do gala. Másto kabečky beru kufr. Hájsá- vkyvy počasá-, pámihazuju teplě obleená-, pámipraven, nená- pámekvapen.

Zbytek áenskěho

osazenstva byl schopen vmátnat vaje nezbytně do klasickěch páruáněch dámskěch zavazadel, a to větně termonědoby s chlazeněm vñem. Másto se nájlo i pro lak na nehty, samozněm. Jen matky od dáta- dokěou efektivně vuyá-t kaědou volnou minutu klidu, a to kinnostem, pro která jinak v jejich áivotě jia nená- prostor.

7:19 Vaje klape podle plánu, vyráá-me osoběkem ze zlněnskěho nádraá-. Oěkěvaně pá-jezd o átvrt na dvaněct, kamarádku v Praze zaá-ně ladit svě poledně menu. Dort je práě jia hotov.

7:43 V Otrokovicěch páeseděme na Slověckě expres, pá-mě spoj do velkomásta. Jsme dostateně natějeně vzá-t átokem já-delnā- vāz, do kteráěho jsme si rezervovaly mástenky. Pudā- nájs touha po kulturnā- snā-dani, horkěm kafi a vejci na slaninā. Prochážā-me nákolikrát celěm vlakem, leā pravda je krutě. Já-delnā-m vozem se rozumā- vagě s plechovou skā-nā- nazvanou minibar. Je zamēeně a slouā- pouze jako zěsoběrna pro stevardku, která volā- strategii āěžechej ty zmetky vycukatě.

8:45 Vāelě setkěnā- se stevardkou. Kazā-me si reputaci, neb se vyptěvěme, co vājechno si má-āem koupit. Asi nejsme prvñā-, panā- s povzdechem protěā- oāi a otrěveně páedā-kāivě nacviēeně monolog. Nabā-dka pokulhěvě za poptěvkou. Kafe jen z pytlā-ku, horkě āokolāda vābec. Sendviēe doāily. Fajn. Bereme co máj, hodā- se i zěsoby z domova a āā-zeā hasā-me vñem. Jsme ochotně laānit, jedeme páeci na oslavu.

10:40 Bā-ā-me se k cā-li, palubnā- rozhlas nájs informuje o brzčěm pá-jezdu do zastěvky Praha-Libeā, po kteráě následuje koneāně, Praha-hlavnā- nádraá-. Kamarádku bydā- v Hostivaěmi, zvaěujeme moānost vysednout páedāasnā (v Libni) a vuyá-t jině pá-poj. Poā-dily jsme si totiě tzv. Celodenně-jā-zdenku za cenu 699,-Kā. Lze se dáky nā- pohybovat vlakem kdekoliv po republice, a to po celě jeden den. Informujeme kāmōjku, která cmudā- obād u plotny. Z moānosti nájeho dá-vā-jā-ho pá-jezdu je lehce pod stresem, máivěme proto rukou, ponechěme vaje dle plánu.

Bohuāel, plāin selhal. Protoě ČEeskě drěhy. Vlak nājhle brzda-, Libeā kdesi na dohled, my vājak stojā-me v poli. Nic neobvyklěho, jasně, s drobněm zpoādānā-m se počasā-tě, āādně kāeā. Kāeā se dostavuje pozdāji. ČEasově osa udělostā-, která se odehrěly v následujā-cā-ch sedmi hodiněch, mi splěvě v neurāitě opar. Vyzdvihnu tedy nahrubo hlavnā- body:

ČEekěme. Nikdo nic nevā-. Vlakově personě nejevā- pá-liě odvāhēl vājeteāněm dotazěm. Prě strěeně trakēnā- vedenā- na trati.

Drěhy dáljā- vaje pro to, aby pámijel technik. Zatā-m ho jen shānā-, bude mu to trvat. Je vākend, rozumā-me si. Oprava rozhodně nebude na pájr minut. Spā-āj hodin. Vystoupit si nesmā-me. Teāka.

Nejsme v tom sami. PÅ™ed nÅ™mi jsou dva, za nÅ™mi sedm. VlakÅ™.

DojÅ™dÅ™me zbytek zÅ™sob, chceme si dokoupit vodu. NenÅ™ a nebude. Jedeme v rychlÅ™ku, ten obÅ™erstvenÅ™m nedisponuje, a to ani v jÅ™delnÅ™m voze. Minibar zeje prÅ™zdotou. NÅ™Å™ organismus to neskolÅ™, ale ve vlaku cestujÅ™ i dÅ™chodci a dÅ™ti. Lidi, co jedou na letiÅ™tÅ™, nebo na zkouÅ™ku. NezÅ™jem, nazdar. Å™ekejte. Na dotazy dostÅ™vÅ™me univerzÅ™lnÅ™, tÅ™mÅ™Å™ strojovou odpovÅ™Å™: â€ŽTo vÅ™m nynÅ™ nejsme schopni Å™Å™ci.â€œ Ve volnÅ™m pÅ™ekladu: â€ŽJdi se vycpat, krÅ™ivo.â€œ Frekvence prÅ™chodu zamÅ™stnancÅ™ skrz vagony se blÅ™Å™nule. JÅ™mÅ™me podezÅ™enÅ™, Å™e se veÅ™kerÅ™½ vlakovÅ™½ personÅ™l zbabÅ™le uchÅ™lil ke strojvedoucÅ™mu, na wc, pÅ™Å™padnÅ™ do kÅ™je minibaru. StojÅ™me v poli, kousek pÅ™ed Prahou, jiÅ™ tÅ™etÅ™- hodinu v kuse.

ZajiÅ™tÅ™nÅ™- nÅ™hradnÅ™- dopravy se zdÅ™j bÅ™t absolutnÅ™ neÅ™Å™itelnÅ™m problÅ™mem. Je prÅ™½ nasmlouvÅ™na nÅ™jakÅ™½m sloÅ™itÅ™½m systÅ™mem, Å™ili kdyÅ™ se nÅ™co podÅ™lÅ™j v PardubicÅ™ch, pÅ™ijedou autobusy z Brna. Pro Prahu, zdÅ™j se, neexistuje nic, snad jen dobrovolnÅ™ci z Madagaskaru.

ZvaÅ™ujeme dojÅ™t trasu do LibnÅ™ pÅ™Å™ky, navigace nÅ™m vÅ™jak hlÅ™sÅ™- 8 hodin chÅ™ze. Co jÅ™j vÅ™m, stojÅ™me nÅ™kde v Å™iti, tak kdovÅ™, jestli bychom vÅ™bec naÅ™li cestu do civilizace. Se slzou v oku pozorujeme obrysy vesnice na obzoru, pole i cestu, po kterÅ™ si trajdÅ™- autobusy a pÅ™ipadÅ™me si jako uprostÅ™ed divoÅ™iny v Rumunsku.

Jsme ve vlaku Å™eskÅ™½ch drah, Å™ili totÅ™lnÅ™ odÅ™znutÅ™- od svÅ™ta. Å™ejst pasaÅ™Å™opouÅ™tÅ™- vymezenÅ™½ prostor (nevÅ™m kudy), tlaÅ™Å™- svÅ™ kufry podÅ™l pole a mizÅ™- po vlastnÅ™- ose neznÅ™mo kam.

RojÅ™- se zvÅ™sti, Å™e nÅ™s snad budou evakuovat hasiÅ™i. Tak na to si poÅ™kÅ™m. NepovaÅ™uj si sice za nutnÅ™, aby mÅ™ nÅ™kdo vynÅ™jel z funkÅ™nÅ™ho vlaku, ale uJÅ™t si to nenechÅ™m.

HasiÅ™i byl asi hoax. Å™ koda. Oprava vedenÅ™- prÅ™½ potvrÅ™i Å™tyÅ™i hodiny. S jistotou tak mÅ™Å™eme Å™Å™ct, Å™e nejenÅ™e nedorazÅ™me do cÅ™le, ale nestihneme ani zpÅ™iteÅ™nÅ™- vlak. ChcÅ™-pnem tady, to je jistÅ™.

KrÅ™tce pÅ™ed tÅ™etÅ™- odpolednÅ™- se koneÅ™nÅ™ nÅ™co dÅ™je. CouvÅ™me do vesnice PeÅ™ky a Å™ekÅ™me na dalÅ™jÅ™- pokyny. PtÅ™me se, zda si mÅ™Å™eme jÅ™t natoÅ™it kohoutkovou vodu do budovy nÅ™draÅ™Å™-, nebo si zajÅ™t nÅ™co koupit. Ne. V PeÅ™kÅ™ch je vÅ™je zavÅ™eno, personÅ™l Å™eleznice nemÅ™j klÅ™-Å™e. DÅ™raznÅ™ nÅ™m doporuÅ™ujÅ™-, abychom nevystupovali z vlaku. Vodu nÅ™m nezajistÅ™-, klimatizaci nezapnou. Nazdar.

Z pobytu ve vlaku se stÅ™vÅ™j Å™nikovka, novodobÅ™½ exit room. NapadÅ™j mÅ™ zkusit zahlÅ™sit, Å™e jedeme na Å™erno. Mohlo by jÅ™t o tajnÅ™½ kÅ™d, dÅ™ky kterÅ™mu nÅ™s pomÅ™rnÅ™ rychle vykopnou sami. Vidina obÅ™erstvÅ™- v Praze je vÅ™jak aÅ™½ pÅ™Å™liÅ™j lÅ™kavÅ™j.

Bez varovÅ™nÅ™- opÅ™t couvÅ™me. Jsme zpÅ™itky v KolÅ™nÅ™, na pÅ™eplnÅ™nÅ™m nÅ™stupiÅ™ti. LidÅ™ se doÅ™adujÅ™- vstupu do nÅ™jeho vlaku, spoj prÅ™½ pokraÅ™uje na Moravu. Vystupujem. PÅ™ed halou je pÅ™ipravena nÅ™hradnÅ™- autobusovÅ™j doprava. Nepojedeme s nÅ™- ale do Prahy, nÅ™brÅ™ do Å™eskÅ™ho Brodu. Jasan hasan.

NÅ™sledujeme masu lidÅ™-.

Pro pasaÅ™Å™ory z devÅ™ti plnÅ™ naloÅ™enÅ™½ch vlakÅ™ (vlakÅ™, ne vagonÅ™!) byly k nÅ™draÅ™nÅ™- hale pÅ™istaveny celÅ™ dva FÅ™rovÅ™ dÅ™lenÅ™-

o mĚsto probĚhĚj klasickou technikou: Porvi se a pojedĚj.

Jsme v autobuse, juchuchĚ. VĚtĚjina z nĚjs stojĚ na jednĚ noze, a to jeĚtĚ ne na tĚ svojĚ. VedenĚ drah pojalo tuto ĚĚst evakuace nejspĚĚ jako zĚĚitkovou vsuvku, zajistilo totiĚ spoje, kterĚ bĚĚnĚ projĚĚdĚmĚstem a stavĚ na jednotlivĚch zastĚvkĚch. Domorodci dost ĚumĚ a neodvaĚujĚ se pĚistoupit, i kdyĚ obsluha velkoryse otvĚrĚj dveĚme. PĚipomĚnĚme dopravnĚprostĚdky z Indie. Pan ĚidiĚ zodpovĚdnĚ plnĚ zadanĚ instrukce (nejspĚĚ nĚco jako: ĚhlavnĚ rychle, voleĚ), mĚĚeme tedy mluvit o ĚtĚstĚ, Ěe jsme do ĚeskĚho Brodu dorazili v celku.

V ĚeskĚm BrodĚ mĚjme pomĚrnĚ velkorysou Ěasovou rezervu na pĚestup. Spoje do Prahy odtud totiĚ odĚĚdĚ jen 2x za hodinu a ĚeskĚ drĚjhy nepovaĚujĚ za nutnĚ na tom (v souĚasnĚ kritickĚ situaci) nĚco mĚnit. KdyĚ uĚ koneĚnĚ jedeme, stavĚme poctivĚ ve vĚech zastĚvkĚch na trati. SamozĚjmĚ...

Je 17:15, po deseti hodinĚch na cestĚch jsme koneĚnĚ v HostivaĚmi. VĚraz ĚtĚstĚ ve tvĚĚmi pĚesnĚ koreluje zaĚĚvĚjĚ kosmonauti po nĚjvratu z mise na pevnou zem.

KdyĚ sebou trochu hejbnem, stihneme na HlavĚjku spoj, kterĚm jsme pĚvodnĚ plĚjnovaly vrĚtit se domĚ na Moravu. Na prodlouĚenĚ jĚzdenky nemĚjme nĚjrok. Je celodennĚ, platnost konĚĚ o pĚlnoci, potĚ si musĚme dokoupit novou.

PanĚ na informacĚch je nekompromisnĚ. VyuĚily jsme zaplacenou sluĚbu na maximum, co bychom jako jeĚtĚ chtĚly?

Ale - aby bylo jasno. Ten dort jsme si daly!

KATERINA KAROLOVĚ